

[Kurt Hansen]

med arbejdsgiverne lader disse beholde retten til at undersøge nyansatte, selv om det sker under betegnelsen »medicinsk vejledning«.

Udtalelserne fra sikkerhedsrepræsentanterne om denne ret for arbejdsgiverne er slet og ret: det er frasortering af de svageste. Det er sikkerhedsrepræsentanternes kommentar til det, der foregår. Og når man ser, hvordan og hvorledes personalecheferne benytter lægeerklæringen, må man give sikkerhedsrepræsentanterne helt ret. Det, der i den svenske ordning – det har arbejdsministeren fortalt os – ligner den danske ordning næsten til forveksling, er, at Arbejdsgiverforeningen slet og ret fra lægen kan få en besked om den ansatte, der lyder: egnet eller ikke egnet. Det giver ikke problemer med jobplacering internt på virksomheden.

Jeg ville meget gerne have diskuteret disse ting grundigt igennem i arbejdsmarkedsudvalget forud for, at vi afgav betænkning, men det var ikke muligt, for forliget med tidslerne var indgået. Vi havde mulighed for at stille spørgsmål omkring dette forhold, som vi først fik svar på, efter at betænkningen var afgivet, og det var naturligvis min klare hensigt, at der skulle have været et samråd med arbejdsministeren for at få afklaret disse problemer, således at man ikke afgav betænkning på et grundlag, man ikke var klar over. Men alle mine protester i arbejdsmarkedsudvalget hjalp lige meget, der skulle afgives betænkning, og det skulle gå stærkt. Og så kunne jeg stå med mine svenske lægetidskrifter og mine indvendinger i øvrigt, det spillede ingen rolle og havde i øvrigt ingen interesse for forligspartierne. Det er realiteten i dette her.

En anden ting, jeg også blev bekendt med umiddelbart før betænkningens afgivelse, var en undersøgelse, som er foretaget af det svenske fabrikarbejderforbund. Man har spurgt en stor del af forbundets medlemmer: har I tiltro til bedriftslægen? 30 pct. siger ja, 42 pct. siger ved ikke, og 28 pct. siger nej. Det må dog også være med til at give stof til eftertanke, især når vi har fået at vide af arbejdsministeren, at den svenske ordning ligner den danske til forveksling. Det er nogle af de nye elementer, der er kommet frem på det seneste, umiddelbart før betænkningens afgivelse, og nogle af de ting, som jeg meget gerne ville have diskuteret i arbejdsmarked-

udvalget i samråd, men det lod sig åbenbart ikke gøre.

Jeg noterer mig nemlig med tilfredshed, at da vi havde et samråd også på VS' initiativ i arbejdsmarkedsudvalget omkring denne tavshedspligt og anonymitetsbegrebet, fik vi at vide af arbejdsministeren, at man i forbindelse med den danske lovgivning ville kigge på de dårlige erfaringer, som man havde fra Frankrig og Schweiz med sortering og jobplacering, og som man havde fra Vesttyskland i forbindelse med deres sortering og frasortering af fremmedarbejderne. Det ville man se på, således at man undgik den form for misbrug, som arbejdsministeren erkendte havde fundet sted i den forbindelse. Jeg mener ikke, der er taget højde for disse ting, når arbejdsministeren kommer og fortæller os i et svar på et spørgsmål, som VS også har stillet i arbejdsmarkedsudvalget, at den danske ordning ligner den svenske til forveksling. At der i stor udstrækning kan ske disse misbrug ved den svenske ordning, og at ca. 30 pct. af de svenske medlemmer i fabrikarbejderforbundet siger nej til, at de har tiltro til bedriftslægen, må dog give selv arbejdsministeren en vis form for stof til eftertanke – man må da håbe det i hvert fald.

Må jeg sige i forbindelse med kristeligt folkepartis ændringsforslag, at det går jo bare på, at man skal yde endnu flere penge til arbejdsgiverne fra statens side. Det, de kan tjene på, at man får oprettet bedriftssundhedstjenesten, er ikke nok. Arbejdsministeren har jo fortalt os i et svar på et spørgsmål, som vi også har stillet, at man faktisk kan se det som en overskudsgivende forretning at få indført denne bedriftssundhedstjeneste, men det, som arbejdsgiverne tjener dér, er altså ikke engang nok til kristeligt folkeparti; man vil have yderligere midler pumpet ud i lommerne på de private arbejdsgivere.

Må jeg sige om de ændringsforslag, som arbejdsministeren har stillet i betænkningen, at VS kan ikke stemme for nogen af dem, og vi ændrer os meget over, at DKP kan stemme for ændringsforslag nr. 1, for det begrænser nemlig mulighederne for tilskud til de former for bedriftssundhedstjeneste, som er godkendt af arbejdsministeren. Det vil sige, at hverken den type, som hr. Jørgen Jensen har foreslået, eller den type, vi har foreslået i vores beslutningsforslag, ville komme ind under disse tilskudsordninger, for arbejdsmi-